

Послання до Римлян

Привітання

¹ Павло, раб Ісуса Христа, покликаний бути апостолом і обраний, щоб звіщати Добру Звістку Бога, ² яку Він сповістив раніше через Своїх пророків у Святих Писаннях. ³ Це *Звістка* про Його Сина, Який за тілом був нащадком Давида, ⁴ а за Духом святості був визнаний Сином Божим у силі через воскресіння з мертвих, – про Ісуса Христа, Господа нашого. ⁵ Через Нього ми отримали благодать і апостольство, щоб заради Його імені *привести* до послуху віри всі народи,^{*} ⁶ серед яких і ви, покликані Ісуса Христа.

⁷ Усім, хто в Римі, улюбленим Божим, покликаним святим.

Благодать вам і мир від Бога, нашого Отця, і від Господа Ісуса Христа.

Бажання Павла відвідати Рим

⁸ Насамперед я дякую моєму Богові через Ісуса Христа за всіх вас, бо про вашу віру говорять у всьому світі. ⁹ Бог, Якому я служу моїм духом, звіщаючи Добру Звістку Його Сина, є моїм свідком, що я завжди пам'ятаю про вас і ¹⁰ постійно прошу у своїх молитвах, щоби з волі Божої мені вдалося нарешті прийти до вас.

---

* **1:5** 1:5 Або: щоб заради Його імені *проповідувати* послух віри серед усіх народів.

11 Прагну побачити вас, щоб розділити з вами якийсь духовний дар для вашого зміцнення, 12 щоб ми підбадьорили одне одного своєю спільною вірою – вашою й моєю. 13 Не хочу, брати, щоб ви не знали, як багато разів я планував прийти до вас, аби мати якийсь плід серед вас, як і серед інших народів, але досі мав перешкоди.

14 Я боржник перед еллінами[†] й варварами, перед мудрими й неосвіченими. 15 Саме тому я прагну звіщати Добру Звістку і вам у Римі.

Сила Доброї Звістки

16 Я не соромлюся Доброї Звістки Христа[‡], оскільки вона є силою Божою для спасіння кожного, хто вірить, – спочатку юдея, а потім і язичника. 17 Адже в ній відкривається праведність Бога з віри у віру,[§] як написано: «А праведник житиме вірою».*

Гнів Божий на грішників

18 Бо гнів Божий відкривається з неба проти усякої безбожності та неправедності людей, які своєю неправедністю придушують істину. 19 Бо те, що можна знати про Бога, очевидно для них, адже Бог відкрив їм. 20 Від створення світу невидимі якості Бога – Його вічна сила й божественна природа – були чітко зрозумілі у творінні, так що люди не мають виправдання, 21 оскільки вони, знаючи Бога, не прославили Його як Бога й не дякували Йому, але їхні думки стали марними, а їхні нерозумні серця охопила темрява. 22 Називаючи себе мудрими, вони

[†] **1:14** 1:14 Еллінами називали прихильників античної культури і носіїв грецької мови. [‡] **1:16** 1:16 Деякі рукописи не містять цього слова. [§] **1:17** 1:17 Або: через віру до віри. * **1:17** 1:17 Див. Ав. 2:4.

стали нерозумними ²³ й проміняли славу нетлінного Бога на образи, подібні до смертної людини, птахів, тварин і плазунів.[†]

²⁴ Тому Бог віддав їх у гріховні бажання їхніх нечистих сердець, щоб вони самі між собою осквернили свої тіла. ²⁵ Вони проміняли Божу істину на неправду та поклонялися їй і служили творінню, а не Творцеві, Який є навіки благословенний. Амінь.

²⁶ Через це Бог віддав їх ганебним бажанням. Їхні жінки проміняли природні стосунки на неприродні.

²⁷ Так само й чоловіки відмовилися від природних стосунків із жінками й розпалилися пристрастю один до одного. Чоловіки з чоловіками роблять безсоромні вчинки й отримують самі в собі належне покарання за свої збочення.

²⁸ Оскільки вони не вважали за потрібне пізнати Бога, то Бог віддав їх їхньому розпусному розуму, щоб вони робили те, чого не годиться робити.

²⁹ Вони сповнені всякої неправди, зла, жадібності та розпусти, сповнені заздрощів, убивств, чвар, обману та злоби. Вони поширюють плітки та ³⁰ наклепи, ненавидять Бога, вони нахабні, зарозумілі та хвалькуваті, вигадують, як зробити зло, не шанують батьків. ³¹ У них немає розуміння, вони не виконують обіцянок, не мають любові та милосердя. ³² Хоча вони знають праведний наказ Божий про те, що всі, хто робить такі речі, заслуговують на смерть, вони не тільки продовжують їх робити, але й схвалюють тих, хто це робить.

2

Божий справедливий суд

[†] **1:23** 1:23 Див. Пс. 105:20.

¹ Отже, людино, яка засуджуєш інших, ти не маєш виправдання, бо, судячи іншого, ти засуджуєш саму себе, адже робиш саме те, що засуджуєш. ² А ми знаємо, що Бог справедливо судить тих, хто так робить. ³ Людино, невже ти вважаєш, що, засуджуючи інших за вчинки, які ти сама робиш, уникнеш Божого суду? ⁴ Чи, може, ти зневажаєш багатство Його доброти, поблажливості та довготерпіння й не усвідомлюєш, що доброта Бога веде тебе до покаяння?

⁵ Власною впертістю й нерозкаяним серцем ти накликаєш на себе гнів на день гніву й виявлення справедливого Божого суду. ⁶ «Він відплатить кожному за його вчинками».* ⁷ тим, хто з наполегливістю в добрих ділах шукає слави, честі й безсмертя, Він подарує життя вічне, ⁸ а для тих, хто через самолюбство відкидає істину та слідує за неправдою, буде гнів та лють. ⁹ Страждання й лихо буде для кожної людської душі, яка чинить зло, – спочатку для юдеїв, а потім для язичників. ¹⁰ А кожному, хто чинить добро, буде слава, честь і мир – спочатку юдеям, а потім язичникам. ¹¹ Адже Бог неупереджений.

¹² Усі, хто згрішив без Закону, без Закону й загинуть, і всі, хто згрішив у Законі, за Законом будуть засуджені. ¹³ Бо не ті, хто слухає Закон, праведні перед Богом, а ті, хто виконує Закон, будуть виправдані. ¹⁴ Коли язичники, які не мають Закону, діють за своєю природою згідно з Законом, вони є законом для себе, хоча не мають Закону. ¹⁵ Вони показують, що діло Закону написано в їхніх серцях, про що свідчить їхнє сумління й думки, які то

---

* **2:6** 2:6 Див. Пс. 61:13; Пр. 24:12.

звинувачують, то виправдовують одна одну. ¹⁶ Це виявиться того дня, коли Бог, згідно з моєю Доброю Звісткою, судитиме таємні думки та вчинки людей через Ісуса Христа.

Юдеї та Закон

¹⁷ Тож, якщо ти називаєш себе юдеєм, покладаєшся на Закон і хвалишся Богом; ¹⁸ якщо ти знаєш Його волю і, навчений Законом, розумієш, що краще; ¹⁹ якщо ти переконаний, що ти – поводитир для сліпих, світло для тих, хто в темряві, ²⁰ наставник для нерозумних, учитель для немовлят,[†] бо в Законі маєш втілення знання та істини, ²¹ тоді чому ж ти, навчаючи інших, не навчаєш себе? Чому, проповідуючи проти крадіжок, сам крадеш? ²² Чому, говорячи не чинити перелюбу, сам чиниш перелюб? Чому, відчуваючи огиду до ідолів, ти грабуєш їхні храми?[‡] ²³ Ти хвалишся Законом, а зневажаєш Бога, порушуючи Закон. ²⁴ Як написано: «Через вас ім'я Бога зневажається серед язичників».§

²⁵ Обрізання має користь, якщо ти дотримуєшся Закону, але якщо ти порушник Закону, твоє обрізання стало необрізанням. ²⁶ Тож, якщо необрізаний дотримується заповідей Закону, чи не буде його необрізання вважатися обрізанням? ²⁷ Тому необрізаний від народження, виконуючи Закон, судитиме тебе – того, хто, маючи написаний Закон та обрізання, порушує Закон.

²⁸ Бо юдей не той, хто показує це зовні, і обрізання не те, що зовні, на тілі. ²⁹ А юдей це той, хто є ним усередині, і обрізання – це обрізання серця за Духом,

[†] **2:20** 2:20 Або: учитель неосвічених. [‡] **2:22** 2:22 Або: грабуєш Храм. **§** **2:24** 2:24 Див. Іс. 52:5.

а не за буквою Закону. Такій людині хвала не від людей, а від Бога.

3

Вірність Бога

¹ Отже, яка перевага юдеїв і яка користь від обрізання? ² Велика – з усякого погляду! Перш за все їм були довірені Слова Божі.

³ А що, як деякі з них були невірними? Чи їхня невірність знищить вірність Бога? ⁴ Зовсім ні! Бог правдивий, навіть якщо кожна людина неправдива. Як написано:

«Тому Ти справедливо виконуєш Свій вирок,
бездоганно здійснюєш Твій суд».*

⁵ Але якщо наша неправедність виявляє праведність Божу, що нам казати? Хіба Бог несправедливий, коли виявляє гнів? (Я говорю по-людському.) ⁶ Зовсім ні! Інакше як Бог судитиме світ? ⁷ Але якщо Божа істина через мою неправду збільшилася на Його славу, чому мене ще судять як грішника? ⁸ І чому деякі наклепники стверджують, що ми говоримо: «Робімо зло, щоб вийшло добро»? Справедливий суд на таких!

Ніхто не є праведним

⁹ Що ж тоді? Чи є в нас якась перевага? Зовсім ні! Бо ми вже довели, що і юдеї, і язичники – усі під владою гріха. ¹⁰ Як написано:

«Праведного жодного немає!

¹¹ Немає жодного, хто розуміє,
нікого, хто шукає Бога.

¹² Усі як один збочили з дороги,
зіпсувалися;

---

* **3:4** 3:4 Див. Пс. 50:6.

немає того, хто робив би добро,
жодного немає».†

13 «Гортань у них – відкрита могила,
язиками вони кажуть неправду».‡

«Отрута аспидова на губах у них».§

14 «Їхні уста наповнені прокляттям і
гіркотою».*

15 «Їхні ноги поспішають проливати кров;

16 на їхніх дорогах – руїна та нещастя,

17 і дорога миру їм не відома».†

18 «Немає страху Божого перед їхніми очима».‡

19 Але ми знаємо: усе, що говорить Закон, він
говорить тим, хто під Законом, щоб усякі уста
замовкли й увесь світ був відповідальний перед
Богом. 20 Тому ніхто не буде виправданий перед
Ним ділами Закону, бо через Закон *приходить лише*
пізнання гріха.

Праведність через віру

21 Але тепер, незалежно від Закону, була виявлена
праведність Божа, про яку свідчать Закон і Пророки.

22 Ця праведність Божа дається через віру в Ісуса
Христа§ всім, хто вірує, адже не існує різниці. 23 Бо всі
згрішили й позбавлені слави Божої, 24 але виправдані
даром, Його благодаттю, через відкуплення в Христі
Ісусі. 25 Бог призначив Його *місцем примирення**
через віру,† щоб в Його крові показати Свою

† **3:12** 3:12 Див. Пс. 13:1-3; Пс. 52:2-4. ‡ **3:13** 3:13 Див. Пс. 5:10.

§ **3:13** 3:13 Див. Пс. 139:4. * **3:14** 3:14 Див. Пс. 9:28. † **3:17**

3:17 Див. Іс. 59:7-8. ‡ **3:18** 3:18 Див. Пс. 35:2. § **3:22** 3:22

Або: вірність Ісуса Христа. * **3:25** 3:25 Місце, яке первосвященик

кропив кров'ю у День Спокути для прощення гріхів. Див. Лев. 16:13-16.

† **3:25** 3:25 Або: жертвою примирення через віру.

праведність. У Своему довготерпінні Бог залишав безкарними гріхи, вчинені в минулому, ²⁶ щоб нині показати Свою праведність і справедливість, виправдовуючи тих, хто вірить в Ісуса.

²⁷ Де ж тоді те, чим би хвалитися? Скасоване! Через який Закон? Законом дій? Ні, через Закон віри. ²⁸ Бо ми вважаємо, що людина може бути виправдана вірою, без діл Закону. ²⁹ Хіба Бог є Богом тільки юдеїв? Чи Він не є Богом і язичників? Так, і язичників. ³⁰ Насправді є лише один Бог, Який виправдовує через віру як обрізаних, так і необрізаних. ³¹ Чи ми скасовуємо Закон вірою? Зовсім ні! Навпаки, ми утверджуємо Закон.

4

Авраам виправданий вірою

¹ Що ж, скажемо, здобув Авраам, наш праотець за тілом? ² Якщо Авраам був виправданий через діла, він має похвалу, але не перед Богом. ³ Бо що каже Писання? «Авраам повірив Богові, і це було зараховано йому як праведність».*

⁴ Тепер тому, хто працює, плата зараховується не як благодать, а як належне. ⁵ Однак тому, хто не працює, але вірить у Того, Хто виправдовує нечестивого, його віра зараховується як праведність. ⁶ Так само говорить і Давид, коли називає блаженною людину, яку Бог вважає виправданою без діл:

⁷ «Блаженний той,
чий беззаконня прощені,
чий гріхи покриті!

⁸ Блаженна та людина,
якій Господь не залічить її гріха».†

* **4:3** 4:3 Див. Бут. 15:6. † **4:8** 4:8 Див. Пс. 31:1-2.

⁹ Це благословення лише для обрізаних чи також і для необрізаних? Ми говоримо: «Авраам повірив Богові, і це було зараховано йому як праведність».

¹⁰ Коли було зараховано? Після обрізання чи до обрізання? Це було до обрізання, а не після обрізання!

¹¹ Він прийняв обрізання як знак, як печатку праведності через віру, яку мав ще необрізаним. Так він міг стати батьком усіх, хто вірить, але не був обрізаний, щоб і їм також була зарахована праведність.

¹² Він також є і батьком обрізаних, що не лише обрізані, але й наслідують віру, яку мав наш батько Авраам до його обрізання.

¹³ Адже не через Закон Авраам та його нащадки отримали обітницю, що він буде спадкоємцем світу, а через праведність віри.

¹⁴ Бо якщо нащадками є ті, хто *дотримується* Закону, то віра стає даремною й обітниця скасована.

¹⁵ Закон викликає гнів, адже там, де немає Закону, немає і його порушення.

¹⁶ Тому обітниця є від віри, щоб вона була з благодаті й була гарантована всім нащадкам – не лише тим, хто дотримується Закону, а й тим, хто вірить, як Авраам, який є батьком усіх нас.

¹⁷ Як написано: «Я зробив тебе батьком багатьох народів». †*Він є нашим батьком* перед Богом, в Якого він повірив, Який повертає життя мертвим і кличе те, чого немає, як те, що вже існує.

¹⁸ Всупереч надії, він повірив з надією, що стане батьком багатьох народів, як йому було сказано:

«Такими чисельними будуть твої нащадки». § ¹⁹ Його віра не ослабла, хоча він і розумів, що його тіло змертвіле (йому було близько ста років) і що утроба Сари змертвіла. ²⁰ Він не похитнувся через невірство

---

† 4:17 4:17 Див. Бут. 17:5. § 4:18 4:18 Див. Бут. 15:5.

у Божу обітницю, але зміцнився вірою й віддав славу Богові, ²¹ будучи цілком упевненим, що Той, Хто пообіцяв, спроможний це виконати. ²² Ось чому «це було зараховано йому як праведність». ²³ Слова «йому було зараховано» були написані не тільки щодо нього, ²⁴ але й для нас, бо віра має бути зарахована й нам, що віримо в Того, Хто воскресив Ісуса, Господа нашого, з мертвих. ²⁵ Він був виданий на смерть за наші гріхи й воскрес для нашого виправдання.

5

Примирення з Богом

¹ Тому, виправдані вірою, ми маємо мир із Богом через Господа нашого Ісуса Христа, ² через Якого ми вірою отримали доступ до цієї благодаті, в якій зараз перебуваємо й радіємо з надії на славу Божу. ³ Але не тільки з цього, ми також радіємо у своїх стражданнях, бо знаємо, що страждання породжують терпіння, ⁴ терпіння – стійкість, а стійкість – надію. ⁵ І надія не засоромить нас, адже Божа любов влилася в наші серця через Духа Святого, Який був нам даний.

⁶ Бо коли ми були ще безсилі, Христос у призначений час помер за нечестивих. ⁷ Адже навряд чи хтось помре за праведника; хіба що за добру людину, можливо, хтось і зважиться померти. ⁸ Але Бог виявив Свою любов до нас тим, що Христос помер за нас, коли ми були ще грішниками.

⁹ Тим більше тепер, виправдані Його кров'ю, ми врятуємося від Божого гніву. ¹⁰ Адже якщо, будучи ворогами, ми примирилися з Богом через смерть Його Сина, то тим більше тепер, примирившись, ми будемо спасенні через Його життя. ¹¹ І не тільки це,

ми радіємо в Бозі через Господа нашого Ісуса Христа, через Якого ми тепер отримали примирення.

Адам і Христос

¹² Отже, як гріх увійшов у світ через одну людину, а через гріх – смерть, так само смерть перейшла до всіх людей, бо всі згрішили.

¹³ Гріх же був у світі ще до Закону, але гріх не зараховується там, де немає Закону. ¹⁴ Однак смерть панувала від Адама до часу Мойсея навіть над тими, хто не згрішив через непокору, як Адам, який є прообразом Того, Хто мав прийти. ¹⁵ Але дар благодаті не такий, як провина Адама. Бо якщо через провину однієї людини багато людей загинуло, то наскільки більшою є благодать Божа і дар через благодать однієї людини – Ісуса Христа, які щедро вилились на багатьох. ¹⁶ І дар не такий, як осуд, що прийшов через гріх Адама. Адже суд за один гріх приніс засудження, але дар благодаті приніс виправдання від багатьох провин. ¹⁷ Бо якщо через гріх Адама запанувала смерть, то тим більше ті, хто отримає повноту благодаті й дар праведності, царюватимуть у житті через Одного – Ісуса Христа.

¹⁸ Отже, як один злочин призвів до засудження всіх людей, так через один праведний вчинок* для всіх людей прийшло виправдання, яке дає життя. ¹⁹ Бо так само, як через непослух однієї людини багато людей стали грішниками, так і через послух Одного багато людей стане праведними.

²⁰ Закон же прийшов, щоб збільшився переступ†. Але там, де збільшився гріх, збільшилась і благодать, ²¹ щоб, як гріх запанував через смерть, так і благодать

---

* **5:18** 5:18 Павло говорить про смерть Ісуса Христа. † **5:20** 5:20
Або: гріх.

могла запанувати через праведність для вічного життя через Ісуса Христа, Господа нашого.

6

Хто помер для гріха, житиме в Христі

¹ Що ж скажемо? Чи продовжимо грішити, щоб благодать примножилася? ² Зовсім ні! Якщо ми померли для гріха, то як можемо далі жити в ньому? ³ Хіба ви не знаєте, що всі ми, що були хрещені в Христі Ісусі, були хрещені в Його смерть? ⁴ Тож ми були поховані з Ним через хрещення в смерть, щоб, як Христос воскрес із мертвих через славу Отця, так і ми жили оновленим життям.

⁵ Бо якщо ми об'єдналися з Ним такою ж смертю, як Його, ми, безумовно, будемо об'єднані з Ним таким же воскресінням. ⁶ Ми знаємо, що наша стара людина була розіп'ята з Ним, щоб гріховне тіло було знищене і ми не були більше рабами гріха, ⁷ бо той, хто помер, звільнений від гріха.

⁸ І якщо ми померли з Христом, то віримо, що й житимемо з Ним. ⁹ Бо ми знаємо, що Христос, воскреснувши з мертвих, більше не вмирає, смерть уже не панує над Ним. ¹⁰ Адже Він помер один раз заради гріха; але *тепер* живий і живе для Бога.

¹¹ Так і ви вважайте себе мертвими для гріха, але живими для Бога в Ісусі Христі, нашому Господі.

¹² Не дозволяйте гріху панувати у вашому смертному тілі, щоб ви не слухалися його пожадливістей, ¹³ і не віддавайте жодної частини ваших тіл гріху як знаряддя неправедності, а скоріше віддайте себе Богові, як воскреслі з мертвих, і всі ваші тіла віддайте як знаряддя праведності. ¹⁴ Адже гріх уже не

пануватиме над вами, бо ви не під Законом, а під благодаттю.

Раби праведності

¹⁵ Що тоді? Чи будемо грішити, бо ми не під Законом, а під благодаттю? Зовсім ні! ¹⁶ Хіба ви не знаєте, що коли віддаєте себе комусь у рабство на послух, то стаєте рабами того, кому підкоряєтесь: чи то гріха, що веде до смерті, чи то послуху, що веде до праведності? ¹⁷ Але дякувати Богові, що ви, хоча й були рабами гріха, від щирого серця послухалися того роду навчання, якому віддали себе. ¹⁸ Ви були звільнені від гріха й стали рабами праведності.

¹⁹ Я говорю по-людському через вашу людську обмеженість. Бо як раніше ви віддали частини вашого тіла на служіння нечистоті й беззаконню, щоб чинити беззаконня, так тепер віддайте себе на служіння праведності, що веде до святості. ²⁰ Коли ви були рабами гріха, ви були вільні від праведності. ²¹ Яку ж користь ви мали тоді від учинків, за які тепер соромитесь? Ці вчинки призводять до смерті! ²² Але тепер, коли ви звільнені від гріха й стали Божими рабами, маєте плід ваш, що веде до освячення, а в кінці – до вічного життя. ²³ Бо плата за гріх – смерть, а дар Божий – це вічне життя в Ісусі Христі, нашому Господі.

7

Звільнення з-під Закону

¹ Хіба ви не знаєте, брати (звертаюся до тих, хто знає Закон), що Закон має владу над людиною, поки вона живе? ² Скажімо, заміжня жінка за Законом прив'язана до свого чоловіка, поки він живий, але коли чоловік помирає, вона звільняється

від Закону, який пов'язував її з чоловіком. ³ Тож якщо вона за життя свого чоловіка одружиться з іншим, її називають перелюбницею. Коли ж її чоловік помирає, вона звільняється від Закону й, вийшовши заміж за іншого чоловіка, не буде перелюбницею.

⁴ Так і ви, брати мої, померли для Закону через тіло Христа, щоб належати Іншому – Тому, Хто воскрес із мертвих, щоб ми могли приносити плід Богіві.

⁵ Бо коли ми жили, керуючись тілесними бажаннями, гріховні пристрасті, виявлені Законом, діяли в наших тілах, щоб приносити плід смерті. ⁶ Але тепер ми звільнилися від Закону, померли для того, що нас колись зв'язувало, щоб ми служили оновлені Духом, а не як у давнину – *дотримуючись букви Закону*.

Закон і гріх

⁷ Що ж скажемо? Що Закон є гріхом? Зовсім ні! Якби не Закон, я не знав би, що таке гріх. Я не знав би, *наприклад*, що таке пожадливість, якби Закон не сказав: «Не бажай».* ⁸ Проте гріх, скориставшись заповіддю, породив у мені всіяке бажання. Адже без Закону гріх мертвий. ⁹ Колись я жив без Закону, але коли прийшла заповідь, гріх ожив, ¹⁰ а я помер. Я виявив, що заповідь, яка мала б принести життя, насправді принесла смерть. ¹¹ Адже гріх, скориставшись можливістю, наданою заповіддю, звабив мене й через неї вбив. ¹² Отже, Закон святий і заповідь – свята, праведна й добра.

¹³ Тож невже те, що добре, спричинило мені смерть? Зовсім ні! Навпаки, гріх, щоб виявитися гріхом, спричинив мою смерть через те, що добре. Так завдяки заповіді гріх став абсолютно грішним.

---

* **7:7** 7:7 Див. Вих. 20:17; Повт. 5:21.

14 Бо ми знаємо, що Закон духовний, а я тілесний, проданий у *рабство* гріха. 15 Я не розумію, що роблю. Адже роблю не те, що хочу, а те, що ненавиджу. 16 Коли ж я роблю те, чого не хочу, я погоджуюся, що Закон добрий. 17 І це вже не я роблю, але гріх, що живе в мені. 18 Адже я знаю: у мені, тобто в моєму тілі, нічого доброго не живе, оскільки бажання робити добро є, але виконувати його не можу. 19 Бо не роблю добра, яке хочу, але роблю зло, якого я не хочу робити. 20 Тож якщо я роблю те, чого не хочу, це вже не я роблю, а гріх, який живе в мені.

21 Отже, я знаходжу такий закон: коли я хочу робити добро, зло завжди поруч зі мною. 22 Бо за внутрішньою людиною я насолоджуюся Божим Законом, 23 але бачу, що в моєму тілі діє інший закон, який бореться проти закону мого розуму й робить мене в'язнем закону гріха, який є в моєму тілі. 24 Нещасна я людина! Хто врятує мене від цього смертного тіла? 25 Тож нехай буде подяка Богові через Ісуса Христа, нашого Господа!

Отже, своїм розумом я є служителем Закону Божого, а тілом – закону гріха.

8

Життя через Духа

1 Тому зараз немає осуду для тих, хто в Ісусі Христі, 2 бо Закон Духа життя через Ісуса Христа звільнив вас від закону гріха та смерті. 3 Оскільки *сила* Закону була ослаблена через людське тіло, Бог послав Свого Сина в людському тілі, подібному до гріховного тіла, як жертву за гріх, і засудив гріх у тілі 4 для того, щоб справедливі вимоги Закону були виконані в нас, що живемо не за тілом, а за Духом.

⁵ Ті, хто живе за тілом, думають про тілесне; а ті, що за Духом, – про духовне. ⁶ Бо думки тіла – це смерть, а думки Духа – це життя і мир. ⁷ Розум, керований тілом, ворожий до Бога; він не підкоряється Божому Закону й не може цього зробити. ⁸ Ті, хто живе за тілом, не можуть догодити Богові.

⁹ Але ви не тілесні, а духовні, якщо Дух Божий живе у вас. Якщо хтось не має Духа Христа, він Йому не належить. ¹⁰ Якщо ж Христос перебуває у вас, то, хоча ваше тіло й підлягає смерті через гріх, але Дух дає життя через праведність.* ¹¹ І якщо Дух Того, Хто воскресив Ісуса з мертвих, живе у вас, то Він – Той, Хто воскресив Христа з мертвих, – оживить і ваші смертні тіла через Його Духа, Який живе у вас.

¹² Отже, брати, ми не є боржниками тіла, щоб жити за тілом. ¹³ Бо якщо живете за тілом, то помрете, але якщо ви Духом умертвляєте вчинки тіла, будете жити.

¹⁴ Адже всі, кого веде Дух Божий, є дітьми Божими. ¹⁵ Бо Дух, Якого ви отримали, не робить вас рабами, щоб ви знову жили в страху, але ви отримали Духа всиновлення, яким кличемо: «Авва, Отче!» ¹⁶ Сам Дух свідчить нашому духові, що ми є дітьми Бога. ¹⁷ Якщо ми діти, то й спадкоємці – спадкоємці Бога й співспадкоємці Христа, якщо ми насправді страждаємо разом із Ним, щоб із Ним розділити Його славу.

Слава, яка нас очікує

¹⁸ Я вважаю, що наші нинішні страждання не варто порівнювати зі славою, яка буде виявлена в нас. ¹⁹ Адже творіння з нетерпінням чекає, коли виявляться діти Божі. ²⁰ Бо творіння було піддане

* **8:10** 8:10 Або: але дух живе через праведність.

розчаруванню не за власним вибором, а з волі Того, Хто його підкорив, у надії, ²¹ що й саме творіння буде звільнене від рабства занепаду й отримає свободу й славу дітей Божих.

²² Ми знаємо, що все творіння стогне й страждає донині. ²³ Та не тільки воно, але й ми самі, що маємо завдаток Духа, стогнемо в собі, з нетерпінням чекаючи всиновлення та відкуплення нашого тіла. ²⁴ Бо ми були спасенні надією. Але видима надія – це зовсім не надія. Хто сподівається на те, що вже бачить? ²⁵ А якщо ми сподіваємось на те, чого не бачимо, тоді з терпінням чекаємо цього.

²⁶ Так само Дух допомагає нам у нашій слабкості. Бо ми не знаємо, за що і як маємо молитися, але Сам Дух заступається за нас невимовними зітханнями. ²⁷ А Той, Хто досліджує наші серця, знає думки Духа, бо Дух заступається за святих з волі Божої.

²⁸ Ми знаємо, що все працює на добро тих, що люблять Бога й що покликані згідно з Його наміром. ²⁹ Адже кого Бог знав заздалегідь, тих і призначив наперед бути подібними до образу Свого Сина, щоб Він був Первістком серед багатьох братів. ³⁰ І кого Він призначив наперед, тих Він покликав; кого покликав, тих і виправдав, і кого виправдав, тих і прославив.

Любов Божя в Ісусі Христі

³¹ Що ж тоді скажемо на це? Якщо Бог за нас, хто проти нас? ³² Той, Хто не пощадив Свого Сина, але віддав Його за нас усіх, як же Він разом із Ним не подарує нам усього? ³³ Хто буде обвинувачувати тих, кого Бог обрав? Бо саме Бог їх виправдовує. ³⁴ Хто тоді їх засудить? Ісус Христос помер і воскрес. Він знаходиться праворуч від Бога й заступається за нас. ³⁵ Хто відлучить нас від любові Христа? Чи

страждання, чи утиски, чи переслідування, чи голод, чи нагота, чи небезпека, чи меч? ³⁶ Як написано: «Однак заради Тебе нас убивають щодня, вважають нас за овець, призначених на заколення».†

³⁷ Але в усьому цьому ми маємо повну перемогу через Того, Хто полюбив нас. ³⁸ Бо я переконаний, що ні смерть, ні життя, ні ангели, ні влади, ні теперішнє, ні майбутнє, ні сили, ³⁹ ні висота, ні глибина, ні інше якесь творіння не зможе відлучити нас від любові Божої, яка є в Ісусі Христі, нашому Господі.

9

Печаль Павла за Ізраїль

¹ Я кажу правду в Христі, не обманюю, і моє сумління підтверджує це через Святого Духа: ² у мене в серці велика печаль і невпинний біль. ³ Адже я бажав би бути проклятим і відлученим від Христа заради моїх братів, моїх рідних за тілом, ⁴ тобто за народ Ізраїлю. Їм належить усиновлення, слава, заповіти, законодавство, служіння та обітниці. ⁵ Їхніми є патріархи й від них за тілом Христос – Бог над усіма, благословенний навіки! Амінь.

Як Бог обирає

⁶ Але це не означає, що Слово Боже не збулося. Адже не всі, хто походить з Ізраїлю, – це Ізраїль. ⁷ І не всі нащадки Авраама є його дітьми. Бо написано: «Через Ісаака буде названо тобі нащадка». * ⁸ Тобто не тілесні діти є дітьми Божими, а діти обітниці вважаються нащадками. ⁹ Бо ось якими були слова обітниці: «У призначений час Я повернуся, і у Сарри буде син».†

---

† **8:36** 8:36 Див. Пс. 43:23. * **9:7** 9:7 Див. Бут. 21:12. † **9:9** 9:9 Див. Бут. 18:10, 14.

10 І не тільки це, але й Ревека отримала обітницю, завагітнівши від нашого батька Ісаака. 11 Бо коли близнюки ще не народилися й не зробили нічого доброго чи поганого (щоб намір Божий у вибранні залишився 12 не від учинків, але від Того, Хто кличе), їй було сказано: «Старший служитиме молодшому».‡ 13 Як написано: «Якова Я полюбив, а Ісава зненавидів».§

14 Що тоді скажемо? Невже Бог несправедливий? Зовсім ні! 15 Бо Він каже Мойсеєві: «Я помилую того, кого хочу помилувати,

і зглянуса над тим, над ким хочу зглянутись».*

16 Отже, це залежить не від того, хто хоче, і не від того, хто біжить, а від Божої милості. 17 Бо Писання говорить фараонові: «Я поставив тебе для того, щоб показати через тебе Мою силу й щоб ім'я Моє звіщалося по всій землі».† 18 Отже, Бог милує, кого хоче, і, кого хоче, робить черством.

19 Хтось мені скаже: «Чому тоді Він звинувачує? Бо хто здатний противитися Його волі?» 20 Але хто ти, людино, щоб сперечатися з Богом? Чи виріб скаже тому, хто його створив: «Чому ти зробив мене таким?»‡ 21 Хіба гончар не має влади над глиною, щоб із тієї ж глини зробити одну посудину для почесного вжитку, а іншу – для звичайного?

22 А що, коли Бог, бажаючи проявити Свій гнів і виявити Свою силу, з великим терпінням щадив посудини гніву, підготовлені до знищення, 23 щоб виявити багатство Своєї слави посудинам Його милосердя, які Він заздалегідь підготував до слави,

---

‡ 9:12 9:12 Див. Бут. 25:23. § 9:13 9:13 Див. Мал. 1:2-3. * 9:15 9:15 Див. Вих. 33:17. † 9:17 9:17 Див. Вих. 9:16. ‡ 9:20 9:20 Див. Іс. 29:16; 45:9.

– ²⁴ нам, покликаним не тільки з-поміж юдеїв, але й з-поміж язичників? ²⁵ Як сказав у Осії:
«Я назву Моїм народом не Мій народ
і нелюбу – улюбленою», §

²⁶ а також:

«Там, де їм було сказано:
„Ви не Мій народ“,
їх будуть називати синами живого Бога».*

²⁷ Ісаєя проголошує про Ізраїль:

«Навіть якщо кількість синів Ізраїля буде як
морського піску,
врятований буде лише залишок.

²⁸ Бо Господь швидко та остаточно
виконає Своє Слово на землі». †

²⁹ І як сказав Ісаєя раніше:

«Якби Господь Воїнств
не залишив нам нащадка,
ми б стали як Содом
й були б подібні до Гоморри». ‡

Невіра Ізраїлю

³⁰ Що тоді скажемо? Язичники, які не прагнули праведності, здобули її – праведність, яка походить від віри. ³¹ А Ізраїль, який шукав Закону праведності, не досягнув цього. ³² Чому? Тому що вони шукали не вірою, а ділами Закону. Вони спіткнулися об камінь спотикання. ³³ Як написано:

«Ось я кладу на Сіоні Камінь спотикання
і Скелю падіння,
і той, хто вірить у Нього, не буде осоромлений». §

---

§ **9:25** 9:25 Див. Ос. 2:23. * **9:26** 9:26 Див. Ос. 1:10. † **9:28**
9:28 Див. Іс. 10:22-23. ‡ **9:29** 9:29 Див. Іс. 1:9. § **9:33** 9:33 Див.
Іс. 8:14; 28:16.

10

¹ Брати, бажання мого серця й молитва до Бога за *ізраїльтян* – про їхнє спасіння. ² Бо я свідчу їм, що вони ревно ставляться до Бога, але без належного пізнання. ³ Оскільки, не знаючи Божої праведності й намагаючись встановити власну, вони не підкорилися Божій праведності. ⁴ Бо Христос є метою Закону* для виправдання кожного, хто вірить.

⁵ Мойсей пише про праведність від Закону: «Людина, яка виконуватиме його настанови, буде жити ними».† ⁶ Але про праведність від віри говорить: «Не кажи у своєму серці: „Хто зійде на небо?“‡ (щоб привести Христа додолу) ⁷ або „Хто зійде в безодню?“§ (щоб Христа воскресити з мертвих)». ⁸ Але що каже *Писання*?

«Слово біля тебе,
у твоїх устах і у твоєму серці».*

Це слова віри, яку ми проповідуємо. ⁹ Якщо ти визнаєш устами, що Ісус є Господом, і повіриш своїм серцем, що Бог воскресив Його з мертвих, то будеш спасений. ¹⁰ Бо серцем віримо для виправдання, а устами проголошуємо для спасіння. ¹¹ Як говорить Святе Письмо: «Кожен, хто вірить у Нього, не буде осоромлений».† ¹² Адже немає різниці між юдеєм та язичником: Той Самий Господь над усіма, щедро благословляє всіх, хто кличе Його, ¹³ бо «кожний, хто прикличе ім'я Господнє, буде спасений».‡

¹⁴ Але як зможуть покликати Того, у Кого не повірили? І як зможуть повірити в Того, про Кого не

* **10:4** 10:4 Або: Бо Христос є завершенням Закону. † **10:5** 10:5 Див. Лев. 18:5. ‡ **10:6** 10:6 Див. Повт. 30:12. § **10:7** 10:7 Див. Повт. 30:13. * **10:8** 10:8 Див. Повт. 30:14. † **10:11** 10:11 Див. Іс. 28:16. ‡ **10:13** 10:13 Див. Йоїл. 2:32.

чули? І як зможуть почути без проповідника? ¹⁵ І як будуть проповідувати, якщо їх не буде послано? Як написано: «Які гарні ноги тих, хто приносить Добру Звістку!»[§]

¹⁶ Однак не всі сприйняли Добру Звістку. Бо Ісаєа каже: «Господи, хто повірив почутому від нас?»^{*}

¹⁷ Тож віра приходить від слухання, а слухання – через Слово Христа. ¹⁸ Але я запитую: невже вони не чули? Навпаки!

«По всій землі розходиться їхній голос,
і до краю всесвіту – їхні слова».[†]

¹⁹ Ще раз запитую: хіба Ізраїль не знав? Першим говорить Мойсей:

«Я спонукаю вас до ревностів через тих, хто не є народом;
через народ, який не має розуміння, роздратую вас».[‡]

²⁰ А Ісаєа сміливо каже:

«Мене знайшли ті, хто не шукав;

Я відкрив Себе тим, хто не питав про Мене».[§]

²¹ А про Ізраїль він каже:

«Цілий день Я простягав Свої руки
до непокірного й впертого народу».^{*}

11

Останок Ізраїля

¹ Я запитую тоді: чи Бог відкинув Свій народ? Зовсім ні! Адже я сам ізраїльтянин, нащадок Авраама з роду Веніаміна. ² Бог не відкинув Свого народу, який Він знав задалегідь. Невже ви не знаєте, що пише

---

§ 10:15 10:15 Див. Іс. 52:7. ***** **10:16** 10:16 Див. Іс. 53:1. **† 10:18**
10:18 Див. Пс. 18:5. **‡ 10:19** 10:19 Див. Повт. 32:21. **§ 10:20**
10:20 Див. Іс. 65:1. ***** **10:21** 10:21 Див. Іс. 65:2.

Писання про те, як Ілля скаржився Богові на Ізраїль? ³ «Господи, вони вбили Твоїх пророків і зруйнували Твої жертовники. Я єдиний, хто залишився, і вони намагаються вбити мене».* ⁴ І що ж йому відповів Бог? «Я зберіг для Себе сім тисяч мужів, які не схилили колін перед Ваалом».† ⁵ Так само й тепер є останок, обраний благодаттю. ⁶ І якщо благодаттю, то не за ділами, інакше благодать уже не була би благодаттю.

⁷ І що ж? Того, чого так наполегливо прагнув народ Ізраїлю, він не отримав, але отримали обрані, а інші закам'яніли, ⁸ як написано:

«Бог дав їм дух затьмарення,
щоб очі не бачили
й вуха не чули,
аж до цього дня».‡

⁹ А Давид каже:
«Нехай трапеза їхня стане для них пасткою та
приманкою
на спотикання й на відплату для них.

¹⁰ Нехай потемніють їхні очі, щоб не бачили,
і нехай їхні спини будуть зігнуті назавжди».§

Спасіння язичників

¹¹ Тож я запитую: чи вони спіткнулися, щоб упасти? Зовсім ні! Швидше через їхнє падіння спасіння прийшло до язичників, щоб спонукати їх до ревності. ¹² Але якщо їхнє падіння є багатством для світу, а їхня втрата є багатством для язичників, то наскільки більші багатства принесе їхня повнота!

¹³ Звертаюся до вас, язичників, оскільки я, апостол язичників, звеличую своє служіння ¹⁴ у надії, що

* **11:3** 11:3 Див. 1 Цар. 19:10, 14. † **11:4** 11:4 Див. 1 Цар. 19:18.

‡ **11:8** 11:8 Див. Повт. 29:4; Іс. 29:10. § **11:10** 11:10 Див. Пс. 68:23-24.

викличу ревності в моїх рідних, щоб рятувати декого з них. ¹⁵ Бо якщо їхнє відторгнення *принесло* світові примирення, *то що принесе* їхнє прийняття, як не воскресіння з мертвих? ¹⁶ Якщо закваска* свята, то й все тісто *святе*; якщо корінь святий, то й гілки *святі*.

¹⁷ Якщо ж деякі гілки були відламані, а ти, дика оливко, була прищеплена серед них і тепер стала жититися з кореня та соку оливкового дерева, ¹⁸ не вихваляйся перед гілками. Якщо ж вихваляєшся, *то пам'ятай*, що не ти підтримуєш корінь, але корінь підтримує тебе. ¹⁹ Отже, скажеш: «Гілки були відламані, щоб я був прищеплений». ²⁰ Добре. Але вони були відламані через невіру, а ти тримаєшся завдяки вірі. Не будь нахабним, але май страх. ²¹ Бо якщо Бог не пощадив природних гілок, Він не пощадить і тебе.

²² Отже, зважай на доброту й суворість Бога: суворість до тих, хто відпав, але доброту до тебе, за умови, що ти залишишся в Його доброті. Інакше Він і тебе відріже. ²³ І якщо вони не залишатимуться в невірі, то будуть прищеплені, адже Бог має силу їх знову прищепити. ²⁴ Бо якщо ти, відрізаний від дикого за своєю природою оливкового дерева, всупереч природі був прищеплений до доброго оливкового дерева, то наскільки легше ці природні гілки будуть прищеплені до власного оливкового дерева!

Ізраїль буде спасений

²⁵ Брати, щоб ви не вважали себе розумнішими, ніж ви є, я не хочу залишити вас у невіданні щодо цієї таємниці: зачерствіння спало на частину Ізраїлю, і так буде, поки не увійде повна *кількість* язичників,

---

* **11:16** 11:16 Буквально: Первісток.

26 і таким чином увесь Ізраїль буде спасений. Як написано:

«Визволитель прийде із Сіону;

Він відверне безбожність від Якова.

27 І це Мій Завіт із ними,
коли Я усуну їхні гріхи».†

28 Щодо Доброї Звістки, то вони вороги задля вас,
але щодо обрання, то вони улюблені через праотців,

29 адже Божі дари та Його покликання непохитні.

30 Так само як ви колись були неслухняні Богові,
але тепер отримали милість через їхню непокірність,

31 так і вони нині стали непокірними, щоб через
милосердя Боже до вас і вони могли отримати
милість. 32 Адже Бог замкнув усіх у непокору, щоб
помилувати всіх.

Прославлення Бога

33 О, глибино багатства, мудрості й знання Бога!

Які незбагненні Його суди
й недосліджені шляхи Його!

34 «Хто пізнав задум Господа?

Або хто був Його радником?»‡

35 «Хто колись дав щось Богові,

щоб Він мусив повернути?»§

36 Адже все від Нього, через Нього й для Нього.

Йому слава навіки! Амінь.

12

Жива жертва

1 Тому я закликаю вас, брати, заради милості
Божої принесіть свої тіла як живу, святу й приємну

† 11:27 11:27 Див. Іс. 59:20-21; 27:9; Єр. 31:33-34. ‡ 11:34 11:34

Див. Іс. 40:13. § 11:35 11:35 Див. Йов 41:11.

Богові жертву. *Це буде* ваше духовне служіння. ² Не підлаштовуйтеся під цей світ, але перемінюйтеся, оновлюючи ваш розум, щоб ви могли пізнати, що воля Божа добра, приємна й досконала.

³ Через дану мені благодать я кажу кожному з вас: не будьте зарозумілі, а судіть про себе розумно, відповідно до віри, яку Бог розподілив кожному з вас. ⁴ Бо як одне тіло складається з багатьох частин і всі вони не мають однакової ролі, ⁵ так і ми, хоч нас і багато, утворюємо одне тіло в Христі, і кожен є частиною тіла одне одного. ⁶ Ми маємо різні дари згідно з наданою нам благодаттю. Якщо *хтось має дар* пророкувати, *хай пророкує* відповідно до віри, ⁷ якщо *хтось має дар* служіння, *хай служить*, якщо *дар* навчати, *хай навчає*, ⁸ якщо *дар* підбадьорювати, *хай підбадьорює*, якщо *дар* допомагати, *хай допомагає* зі щирістю; якщо *дар* керівництва, *хай робить це* старанно, якщо *дар* виявляти милосердя, *хай робить це* з радістю.

Любов у дії

⁹ Нехай ваша любов буде щирою. Ненавидьте зло, тримайтеся добра. ¹⁰ Любіть одне одного побратерськи. Шануйте одне одного більше, ніж самих себе. ¹¹ У старанності не лінуйтеся, палайте духом, служачи Господеві. ¹² Будьте радісними в надії, терплячими в скорботі та відданими в молитві. ¹³ Допомагайте святим у їхніх потребах. Прагніть завжди виявляти гостинність.

¹⁴ Благословляйте тих, хто вас переслідує; благословляйте, а не проклинайте. ¹⁵ Радійте з тими, хто радіє, і плачте з тими, хто плаче. ¹⁶ Живіть у порозумінні одне з одним. Не будьте зарозумілі, але

наслідуйте покірних. Не будьте мудрими у власних очах.

¹⁷ Не відплачайте нікому злом за зло. Дбайте про те, що є добрим в очах усіх людей. ¹⁸ Якщо можливо, наскільки це залежить від вас, живіть у мирі з усіма людьми. ¹⁹ Улюблені, не мстіть за себе, але залиште місце для Божого гніву, бо написано: «Мені належить помста і відплата», * – каже Господь. ²⁰ Тож:

«Якщо твій ненависник голодний, нагодуй його хлібом;

а якщо він спраглий, то дай йому напиться.

Адже так ти збереш йому розжарене вугілля на голову».[†]

²¹ Не дозволяй злу перемогти тебе, але зло перемагай добром.

13

Послух правителям

¹ Кожна людина нехай підкоряється вищій владі, бо немає влади, крім тієї, яку встановив Бог. *Влади*, які існують, були встановлені Богом. ² Отже, той, хто противиться владі, противиться Божому порядку, а ті, хто противиться, накликають на себе суд. ³ Адже правителі не страшні для тих, хто чинить добрі діла, а для тих, хто чинить зло. Хочеш не боятися влади? Тоді роби те, що добре, й отримаєш похвалу від неї. ⁴ Бо *правитель* – це служитель Бога тобі на добро. Але якщо будеш чинити зло, бійся, бо марно він носить меч. Він слуга Божий, месник, який приносить покарання тому, хто чинить зло. ⁵ Отже, потрібно підкорятися не лише через *страх його гніву*, але й через сумління.

---

* **12:19** 12:19 Див. Повт. 32:35. † **12:20** 12:20 Див. Пр. 25:21-22.

⁶ Тому ви й платите податки, бо *влада* – Божі слуги, які постійно зайняті своїми обов'язками. ⁷ Віддайте всім належне: кому податок – податок, кому мито – мито, кому повагу – повагу, кому пошану – пошану.

Любов до братів

⁸ Нікому нічого не будьте винні, окрім взаємної любові, бо хто любить іншого, той виконав Закон. ⁹ Адже заповіді: «Не чини перелюбу», «Не вбивай», «Не вкради», «Не бажай»* і будь-яка інша заповідь містяться в цьому слові: «Люби ближнього свого, як самого себе».† ¹⁰ Любов не чинить ближньому зла. Тому любов – це і є виконання Закону.

День повернення Христа близько

¹¹ Тим більше ви знаєте, який *це* час, що вже настала пора прокинутися від сну, бо наше спасіння ближче зараз, ніж коли ми повірили. ¹² Ніч майже закінчилася, і наближається день. Тож відкиньмо діла темряви й зодягнімось у зброю світла. ¹³ Поводьмося пристойно, як удень, не в гульні та пияцтві, не в перелюбі та розпусті, не у сварках та заздросках. ¹⁴ Але зодягніться в Господа Ісуса Христа і турботу про тіло не перетворюйте в пристрасть.

14

Слабкі й сильні

¹ Щиро приймайте слабкого у вірі, без суперечок про спірні думки. ² Один вірить, що можна їсти все, а інший, слабкий у вірі, їсть лише овочі. ³ Той, хто їсть *усе без розбору*, не повинен зневажати того, хто не їсть, а той, хто не їсть усього, не повинен судити

* **13:9** 13:9 Див. Вих. 20:13-15, 17; Повт. 5:17-19, 21. † **13:9** 13:9 Див. Лев. 19:18.

того, хто їсть, адже Бог його прийняв. ⁴ Хто ти, щоб судити чужого слугу? Його господар *вирішує*, стоїть він чи падає. Але він буде стояти, бо Господь здатний підтримати його.

⁵ Хтось вважає один день важливішим від іншого, а хтось вважає всі дні *однаковими*. Нехай кожний тримається свого переконання. ⁶ Хто вважає один день *особливим*, робить це для Господа. Хто їсть м'ясо, той робить це для Господа, бо дякує Богові; і хто не їсть, той теж робить це для Господа й дякує Богові. ⁷ Бо ніхто з нас не живе для себе й ніхто з нас не помирає для себе. ⁸ Якщо ми живемо, живемо для Господа, і якщо вмираємо, вмираємо для Господа. Отже, чи живемо, чи вмираємо, ми належимо Господеві. ⁹ Бо саме для цього Христос помер і воскрес, щоб бути Господом як мертвих, так і живих.

¹⁰ Тоді чому ти осуджуєш свого брата? Або чому ти зневажаєш свого брата? Адже всі ми будемо стояти перед судом Божим. ¹¹ Бо написано:

«Як Я живу, – промовляє Господь, – так кожне коліно схилиться переді Мною

і кожен язик визнає Бога».*

¹² Тож кожен із нас відповідатиме за себе перед Богом.

¹³ Тому не будемо осуджувати одне одного. Краще постановить не ставити жодної перешкоди чи спокуси братові. ¹⁴ Я знаю й повністю переконаний у Господі Ісусі, що нічого не є нечистим саме по собі. Але якщо хтось вважає щось нечистим, то для того це нечисте.

¹⁵ Якщо твій брат засмучений через твою їжу, то ти більше не дієш по любові. Не знищуй своєю їжею того, за кого помер Христос. ¹⁶ Не *допускайте*, щоб

---

* **14:11** 14:11 Див. Іс. 45:23.

зневажалось те добре, що у вас є. ¹⁷ Бо Царство Боже – це не їжа та пиття, а праведність, мир та радість у Святому Дусі, ¹⁸ бо кожен, хто служить Христу таким чином, той до вподоби Богові й шанований людьми.

¹⁹ Отже, дбаймо про те, що веде до миру та взаємного збудування. ²⁰ Не руйнуйте Божого діла заради їжі. Уся їжа чиста, але погано, якщо людина їсть так, що спричиняє цим комусь спотикання. ²¹ Краще не їсти м'яса, не пити вина й не робити чогось, через що брат твій спотикається, спокушається чи слабне.

²² Отже, віру, яку ти маєш, зберігай між собою і Богом. Блаженний той, хто не засуджує себе за власне рішення. ²³ Але хто має сумніви, коли їсть, той вже засуджений, бо *поводиться* не відповідно до віри, а все, що не від віри, – це гріх.†

15

¹ Ми, сильні, повинні нести немочі слабких, а не собі *лише* догоджати. ² Кожен із нас нехай догоджає ближньому на добро, для духовного збудування. ³ Бо і Христос не догоджав Собі, але, як написано: «Зневага тих, хто ганьбить Тебе, впала на Мене».* ⁴ Усе, що було написано в минулому, написано для нашого навчання, щоб через терпіння та підбадьорення, яке дає Писання, ми мали надію.

⁵ Нехай Бог, Який дарує терпіння та підбадьорення, дарує вам бути одностайними між собою, за прикладом Ісуса Христа, ⁶ щоб ви однією думкою й одним голосом прославили Бога й Отця Господа нашого Ісуса Христа.

---

† **14:23** 14:23 Після цього вірша деякі рукописи містять текст – 16:25-27. * **15:3** 15:3 Див. Пс. 68:10.

⁷ Тож приймайте одне одного так само, як Христос прийняв вас до слави Божої. ⁸ Бо я кажу вам: Христос став слугою обрізання для Божої істини, щоб підтвердити обітниці, дані патріархам, ⁹ і щоб язичники прославили Бога за Його милість. Як написано:

«За це я славитиму Тебе серед народів, Господи,
та імені Твоєму співатиму хвалу».†

¹⁰ І ще сказано:

«Радійте, язичники, з Його народом!»‡

¹¹ І знов:

«Славте Господа, усі народи!

Хваліть Його, усі племена!»§

¹² І знов Ісая каже:

«Прийде Корінь Єссея

і стане панувати над народами,

на Нього народи покладуть усю надію».*

¹³ Нехай Бог надії наповнить вас усією радістю й миром у вірі, щоб ви силою Святого Духа були наповнені надією.

Павло – апостол язичників

¹⁴ Я переконаний, брати мої, що ви самі сповнені добра, наповнені всяким знанням і можете навчити одне одного. ¹⁵ І все ж я написав вам, подекуди сміливіше, щоб нагадати вам про деякі речі через дану мені Богом благодать ¹⁶ бути служителем Ісуса Христа для язичників, виконувати священницьке служіння й проголошувати Добру Звістку Божу, щоб язичники стали приношенням жертвним, приємним та освяченим Святим Духом.

† **15:9** 15:9 Див. 2 Сам. 22:50; Пс. 17:50. ‡ **15:10** 15:10 Див. Повт. 32:43. § **15:11** 15:11 Див. Пс. 116:1. * **15:12** 15:12 Див. Іс. 11:10.

17 Отже, я маю, чим похвалитися в Ісусі Христі щодо служіння Богові. 18 Я б не наважився говорити ні про що, крім того, що Христос зробив через мене, – словом і ділом, – щоб привести язичників до послуху перед Богом через мої слова та вчинки, 19 а також силою ознак та чудес і силою Божого Духа. Отже, з Єрусалима й повсюди аж до Іллірика я повністю проголосив Добру Звістку Христа. 20 Моєю метою завжди було проповідувати Добру Звістку там, де Христос не був відомий, щоб не будувати на основі, закладеній кимось іншим, 21 як і написано: «Ті, кому про Нього не казали, побачать, і ті, хто не чув, зрозуміють».†

22 Тому я неодноразово стикався з перешкодами на шляху до вас.

Місіонерські плани Павла відвідати Рим

23 Але тепер, не маючи більше такого місця в цих землях,‡ я вже кілька років прагну відвідати вас. 24 Я планую зробити це, коли вирушу до Іспанії, і сподіваюся побачити вас під час проїзду, щоб ви допомогли мені в моїй подорожі туди, після того, як я деякий час насолоджуватимусь вашим товариством. 25 Однак тепер я їду до Єрусалима, щоб послужити там святим, 26 бо Македонія та Ахая були раді зібрати деяку пожертву для бідних серед святих в Єрусалимі. 27 Вони були раді це зробити, адже були їхніми боржниками. Як юдеї поділилися духовними благами з язичниками, так і язичники зобов'язані послужити їм матеріально. 28 Отже, коли я це владнаю й переконаюся, що вони отримали цей дар, то вирушу в Іспанію й дорогою відвідаю вас. 29 Я

---

† 15:21 15:21 Див. Іс. 52:15. ‡ 15:23 15:23 Павло має на увазі місце, де ще не проповідувалась Добра Звістка.

знаю, що коли я прийду до вас, то прийду в повноті благословення Христа.

³⁰ Я закликаю вас, брати, через Господа нашого Ісуса Христа й через любов Духа, щоб ви разом зі мною молилися за мене до Бога, ³¹ щоб я був врятований від невіруючих в Юдеї і щоб моє служіння в Єрусалимі було до вподоби святим; ³² щоб я з радістю прийшов до вас, якщо на те воля Божа, і відпочив разом із вами. ³³ Нехай Бог миру буде з усіма вами. Амінь.

16

Особисті привітання

¹ Я представляю вам нашу сестру Фіву, служницю церкви в Кенхреях. ² Прийміть її в Господі, як личить святим, і допомагайте їй у всьому, у чому вона матиме потребу, бо вона була помічницею багатьом і мені також.

³ Привітайте Прискілли та Акилу, моїх співпрацівників у Христі Ісусі. ⁴ Вони готові були покласти свої голови заради мене. Не тільки я їм дякую, але й усі церкви язичників.

⁵ Привітайте також церкву, яка збирається в їхньому домі.

Привітайте мого улюбленого друга Епенета, який першим навернувся до Христа в Азії.

⁶ Привітайте Марію, яка багато працювала для вас.

⁷ Привітайте Андроніка та Юнію, моїх родичів, які були зі мною у в'язниці. Їх поважають серед апостолів, і вони раніше за мене увірували в Христа.

⁸ Привітайте Амплія, мого улюбленого друга в Господі.

⁹ Вітайте Урбана, який працював разом зі мною в Христі, а також і мого улюбленого друга Стахія.

10 Привітайте Апеллеса, чия вірність у Христі витримала випробування.

Привітайте тих, хто належить до дому Аристовула.

11 Привітайте Іродіона, мого родича.

Привітайте тих із дому Наркіса, хто в Господі.

12 Привітайте Трифену та Трифосу, які наполегливо працюють у Господі.

Привітайте мою улюблену Персиду, яка багато працювала в Господі.

13 Привітайте Руфа, обраного в Господі, і його матір, яка й мені була матір'ю.

14 Привітайте Асинкрита, Флегона, Гермеса, Патрова, Гермаса та інших братів, які знаходяться з ними.

15 Привітайте Філолога, Юлію, Нірея та його сестру, Олімпа та всіх святих, які з ними.

16 Вітайте одне одного святим поцілунком.

Усі Христові церкви вітають вас.

17 Я закликаю вас, брати, остерігайтеся тих, хто спричиняє розбіжності й ставить на вашому шляху перешкоди, що суперечать вченню, яке ви прийняли. Уникайте їх. 18 Бо такі люди служать не нашому Господу Христу, а власному череву, і через своє красномовство й лестощі вони обманюють серця невинних. 19 Усі чули про ваш послух, тому я радію за вас, але хочу, щоб ви були мудрими в тому, що добре, і невинними в тому, що зле.

20 Бог миру незабаром розчавить сатану під вашими ногами.

Благодать Господа нашого Ісуса нехай буде з вами.

21 Тимофій, з яким працюємо разом, надсилає вам привітання, як і Луцій, Ясон та Сосипатр, мої родичі.

22 Я, Терцій, що записав цього листа, теж вітаю вас у Господі.

²³ Гай, який гостинно приймає мене та всю церкву, надсилає вам привітання.

Ераст, міський скарбник, і наш брат Квартус також надсилають вам привітання. ²⁴ Благодать нашого Господа Ісуса Христа нехай буде з усіма вами! Амінь.*

Закінчення листа

²⁵ Тому, Хто здатний зміцнити вас відповідно до моєї Доброї Звістки та проповіді Ісуса Христа, згідно з відкриттям таємниці, прихованої споконвіку, ²⁶ але тепер за наказом вічного Бога відкритої усім народам через Писання пророків, на послух вірі; ²⁷ єдиному мудрому Богові через Ісуса Христа слава навіки! Амінь.

---

* **16:24** 16:24 Деякі ранні рукописи не містять цього вірша.

Бібліка ® Відкрита Новий Переклад Українською
The New Testament and Psalms in Ukrainian language:
Бібліка ® Відкрита Новий Переклад Українською
copyright © 2022 Biblica, Inc.

Language: Українська (Ukrainian)

Contributor: Biblica, Inc.

Новий Завіт і Книга Псалмів, Бібліка ® Відкрита Новий Переклад Українською™
© 2022 Biblica, Inc.

New Testament and Psalms, Biblica® Open New Ukrainian Translation™
Copyright © 2022 by Biblica, Inc.

«Biblica» (Бібліка) є товарним знаком, зареєстрованим у бюро патентів та торгових марок США компанією «Biblica, Inc.» Використовується з дозволу.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Новий Завіт і Книга Псалмів, Бібліка ® Відкрита Новий Переклад Українською™
© 2022 Biblica, Inc.

New Testament and Psalms, Biblica® Open New Ukrainian Translation™
Copyright © 2022 by Biblica, Inc.

«Biblica» (Бібліка) є товарною знакою зареєстрованою в бюро патентів та торгових марок США компанією «Biblica, Inc.» Використовуються з дозволу.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact-us>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-18

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 19 Apr 2023

68eb76bb-3f7e-5394-ae2f-83de54389ca2